

for den gældende Aftrapning 66, 68 og 70)..... c.	Kr. 1 100 000
	c. 12 400 000

Herfra gaar Indtægten ved Forhøjelse af Invalide- og Aldersrentepremien c.	4 765 000
--	-----------

Nettoudgift for Staten... c.	7 635 000
------------------------------	-----------

Idet man bemærker, at man af Hensyn til Aldersgrænsens Nedsættelse forskellige Steder i Forslaget har foreslaaet „65 Aar“ ændret til „60 Aar“, skal man i øvrigt henvide til følgende Bemærkninger til Lovforslagets enkelte Bestemmelser:

Til §§ 2—4.

Der henvises til Bemærkningerne til §§ 1—3 i det i Fjor fremsatte Lovforslag.

Til § 5.

Saa vel i Rigsdagen som overfor Socialministeriet har der gentagne Gange været fremsat Kritik mod den nuværende Formulering af Frikørselsbestemmelsen i Folkeforsikringslovens § 17, og i Skrivelse af 25. Marts 1936 har De samvirkende Sogneraadsforeninger henstillet, at den nævnte Bestemmelse snarest søges ændret. Den rejste Kritik er rettet dels imod, at Sygekassemedlemmer, der bor i en Landkommune, men inden for 1 km fra Bygrænsen, har en videre Ret til Frikørsel end Sygekassemedlemmer, der bor i en Købstad eller paa en Købstads Markjord inden for den samme Grænse, dels imod, at der tilkommer Sygekassemedlemmer paa Landet Frikørsel, ogsaa naar de bor inden for 1 km fra Lægens (Jordemoderens) Bopæl. Ved Anvendelsen af Paragraffen har det derhos i Praksis ofte vist sig umuligt at fastslaa, hvorledes den i Bestemmelsen nævnte „Bygrænse“, der nu alene har Betydning i den her omhandlede Relation, skal drages.

Under Hensyn hertil har Socialministeriet anmodet det af Ministeriet nedsatte Udvalg angaaende Socialreformen om nærmere at undersøge Forholdet, og i sin under 18. November 1936 afgivne Betænkning har Udvalget foreslaaet Bestemmelserne i Folkeforsikringslovens § 17, Stk. 1 og Stk. 6, ændret i Overensstemmelse med det fremsatte Ønske.

Udvalgets Betænkning angaaende dette Spørgsmaal findes aftrykt som Bilag 3, se Sp. 4101. Ministeriet kan tiltræde Udvalgets Standpunkt og har i Overensstemmelse hermed fremsat Forslag til de nævnte Ændringer i Folkeforsikringslovens § 17, Stk. 1 og 6.

Forelagte Lovforslag m. m.

Til §§ 6—9.

Der henvises til Bemærkningerne til §§ 4—7 i det i Fjor fremsatte Lovforslag.

Til § 10.

Til Stk. 2. Bestemmelsen er en Følge af den foreslaaede Nedsættelse af Aldersgrænsen for Adgangen til at opnaa Aldersrente.

Til § 11.

En Nedsættelse af Aldersgrænsen for Adgangen til at opnaa Aldersrente maa naturligt rejse Spørgsmaal om, hvorvidt en Forhøjelse af Renten som Følge af Opsættelse med Begæringens Indgivelse bør indtræde paa et tidligere Tidspunkt end hidtil. Imidlertid maa man mene, at den Omstændighed, at Aldersgrænsen nu foreslaas nedsat, ikke bør føre til nogen væsentlig Ændring paa dette Punkt. Thi den Omstændighed, at Erhvervsmulighederne for de ældre Aldersklasser har vist sig at svigte, og at man derfor har aabnet Adgang for dem til Rente paa et tidligere Tidspunkt, bør formentlig ikke medføre en Ændring, der for de Personer, der er i Arbejde og har Muligheder for at fortsætte dette Arbejde, borttager den Opfordring, der indeholdes i den gældende Lovs Regler til længst muligt at opsætte en Begæring om Rente. Man har derfor ment alene at burde foreslaa, at den første Forhøjelse af Grundbeløbet ved Opsættelse med Begæringens Indgivelse fremtidig indtræder ved det fyldte 65. Aar, og at 68-Aars Grænsen ændres til en 67-Aars Grænse.

Til §§ 12—13.

Der henvises til Bemærkningerne til §§ 9—10 i det i Fjor fremsatte Lovforslag.

Til § 14.

I Skrivelse af 8. Juni 1935 henstillede Aarhus Byraad til Ministeriet ved eventuelt Forslag til Ændring i Folkeforsikringsloven bl. a. at ville tage under Overvejelse, om Aarhus og andre større Provinsbyer, hvis Prisniveau ligger væsentligt højere end Gennemsnittet af Prisniveauet i Provinsbyerne, ikke kunde opnaa Ret til hvert Aar at anvende et større Beløb til personligt Tillæg til Renten, end det i Folkeforsikringslovens § 40, Stk. 5, fastsatte Beløb af ikke over 5 pCt. af Grundbeløbene af de Invalide- og Aldersrenter, som i det foregaaende Regnskabsaar er udredet i Kommunen, f. Eks. indtil 10 pCt. af Grundbeløbene. Byraadets Henstilling var væsentligst motiveret med, at Huslejen i Aarhus — ligesom i adskillige